

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického, v právní věci žalobce P. Č., proti žalovanému **Krajskému soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem České Budějovice, Zátkovo nábřeží 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 9. 2014, č. j. Na 8/2014 - 22,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Plzni (dále též jen „krajský soud“) ze dne 30. 9. 2014, č. j. Na 8/2014 - 22 (dále též jen „napadené usnesení“), jehož výrokem I. byl zamítnut návrh stěžovatele na prohlášení neúčinnosti doručení usnesení krajského soudu ze dne 5. 8. 2014, č. j. Na 8/2014 - 13, a výrokem II. byl odmítnut stěžovatelův návrh ze dne 13. 5. 2014. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že krajskému soudu byla k rozhodnutí přikázána věc vedená Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 33/2014, v níž stěžovatel uvedl, že po Krajském soudu v Českých Budějovicích požadoval soubor informací, který mu nebyl kompletně poskytnut. Jelikož krajský soud z obsahu podání ze dne 13. 5. 2014 nemohl dovodit víc než to, že se týká žádosti stěžovatele ze dne 23. 1. 2014 o poskytnutí informací ze strany Krajského soudu v Českých Budějovicích, vyzval stěžovatele usnesením ze dne 5. 8. 2014, č. j. Na 8/2014 - 13, k odstranění vady (neurčitosti) tohoto podání. Návrhem ze dne 18. 8. 2014 se poté stěžovatel domáhal prohlášení neúčinnosti doručení usnesení ze dne 5. 8. 2014, č. j. Na 8/2014 - 13; krajský soud však ve výroku I. napadeného usnesení dospěl k závěru, že usnesení ze dne 5. 8. 2014, č. j. Na 8/2014 - 13, bylo doručeno řádně a že nebylo prokázáno, že by se s ním stěžovatel nemohl z omluvitelného důvodu seznámit.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 1. 12. 2014, č. j. 3 As 232/2014 - 8, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5.000 Kč [viz § 4

odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k předložení plné moci udělené stěžovatelem advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně k prokázání, že sám stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta deseti dnů; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na toto usnesení stěžovatel reagoval dne 23. 12. 2014 e-mailovým podáním bez zaručeného elektronického podpisu, kterým Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků pro nemajetnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Součástí této žádosti je také sdělení, že se *„bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru“*, a to mj. proto, že naprostý nedostatek prostředků na straně stěžovatele musí být Nejvyššímu správnímu soudu již dlouhodobě znám a stěžovatelovy poměry se nezměnily. Na důkaz zaslal stěžovatel zdejšímu soudu potvrzení vydané Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Pardubicích, kontaktním pracovištěm Polička, z něhož vyplývá, že stěžovatel je osobou v hmotné nouzi od května roku 2007 až dosud. Svou kasační stížnost přitom nepovažuje za zjevně neúspěšný návrh.

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že usnesení o odmítnutí podání pro neodstranění jeho vad patří do množiny rozhodnutí, proti nimž je kasační stížnost přípustná, což explicitně vyplývá z dikce § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; tomu koresponduje rovněž poučení, kterého se stěžovateli dostalo v závěru napadeného usnesení.

Dále platí, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se tedy stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5.000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, kterou stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu nejprve e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu dne 24. 11. 2014. Toto podání posléze soudu zaslal i v písemné formě, jak vyžaduje § 37 odst. 2 s. ř. s.; zásilku předal k poštovní přepravě dne 27. 11. 2014. Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 1. 12. 2014, č. j. 3 As 232/2014 - 8, které si stěžovatel vyzvedl dne 29. 12. 2014 u provozovatele poštovních služeb. Posledním dnem desetidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stal čtvrtek 8. 1. 2015. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 1. 12. 2014, č. j. 3 As 232/2014 - 8, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

pokračování

Nejvyšší správní soud dodává, že k e-mailovému podání bez zaručeného elektronického podpisu ze dne 23. 12. 2014, které obsahovalo žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, nepřihlížel, neboť nebylo ve lhůtě tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu (viz § 37 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má za to, že i v případě žádostí o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů se jedná o úkony účastníka, jimiž se disponuje (s dílčí částí) řízení o kasační stížnosti, a proto je rovněž v těchto případech nutno na povinnosti uvedené v § 37 odst. 2 s. ř. s. důsledně trvat.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem II. usnesení ze dne 1. 12. 2014, č. j. 3 As 232/2014 - 8, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu